

vi så have alt det hurlumhej med at lave forskellige særlove i mellemtiden? Det vil jeg gerne spørge ministeren om.

(Kort bemærkning).

Birthe Rønn Hornbech (V):

Jeg vil godt sige, at jeg helt vedstår det, der blev læst op. Jeg synes, det er et kæmpe moralsk problem for ministeren, at ministeren, der i meget lang tid var meget optaget af, at V og K var enige med ministeren i, at der endelig ikke måtte skabes forventninger hos bosnierne om, at de skulle have opholdstilladelse, pludselig sprang fra det. Derfor gik vi også ud på et meget tidligt tidspunkt – allerede i foråret – og sagde helt klart, at vi ikke var enige i de ændringer, ministeren ønskede – og det er altså det, vi gentager i dag.

Jeg vil så godt stille tre eller fire spørgsmål til ministeren. Hvor står det i flygtningekonventionen, at folk, der er på flugt, har krav på en opholdstilladelse med de retsvirkninger, det medfører efter den danske udlændingelov? Hvor står det, at man har krav på at få en livsvarig opholdstilladelse? Det, vi ønsker, er jo en tidsbegrænset tilladelse, og det kan man godt give i dag efter udlændingeloven, men det er jo det, ministeren ikke vil. Hvorfor vil ministeren ikke give en tidsbegrænset tilladelse?

Hvor står det i øvrigt i flygtningekonventionen, at krigsramte, der kommer til et andet land som led i en større tilstrømning, har krav på livsvarig opholdstilladelse? Og hvor står det i flygtningekonventionen, at personer, der er flygtet fra krig og rejser gennem flere sikre lande, har krav på en livsvarig opholdstilladelse i Danmark?

(Kort bemærkning).

Søren Søndergaard (EL):

Nu bliver jeg en lille smule mystificeret. Hvad er det egentlig, vi diskuterer? Jeg troede sådan set, at det, vi diskuterede, var det forslag, der foreligger, om, at de bosniske asylansøgere skal have forlænget den midlertidige beskyttelse fra 2 til 3 år.

Nu forstår jeg, at det er et spørgsmål om, hvorvidt asylansøgere i al almindelighed skal kunne opholde sig i Danmark på ubestemt tid. Det er jo det spørgsmål, der bliver stillet herfra, og det finder jeg helt uforståeligt, når det sammenholdes med forslaget bemærkninger, hvor der står:

»Men forslagsstillerne finder tillige helt principielt, at de krigsramte ikke bør indgå i en asylsagsbehandling ...«

Det vil sige, at det ikke er et spørgsmål om, hvor lang tid de må have lov at blive i Danmark, efter at de har fået asyl, men om, at man overhovedet ikke ønsker, at de skal have ret til en asylsagsbehandling. Det er jo noget helt andet.

Indenrigsministeren (Birte Weiss):

Når jeg beder om ordet nu, er det for at undgå, at debatten skal være fuldstændig forplumret fra starten.

Der blev stillet tre spørgsmål af fru Birthe Rønn Hornbech, som alle gik på den samme melodi, nemlig: Hvor står det i flygtningekonventionen, at denne gruppe på den ene eller den anden type vilkår har krav på livsvarig opholdstilladelse i Danmark? Det var formuleringen.

Det står der naturligvis overhovedet ingen steder, og det er slet ikke det, debatten drejer sig om. Den drejer sig om, at de pågældende har krav på at få deres asylsag behandlet, men i og med, at man kan få sin sag behandlet, ligger der naturligvis ikke, at man dermed har fået en tilladelse. Det har vi nogle uafhængige asylmyndigheder, der tager sig af, og det vil sige, at nogle får tilladelse, og andre får afslag.

Det fremgår allerede af den lov, som hr. Hans Engell fik vedtaget i Folketinget, hvor jeg synes, at den daværende opposition leverede et fint medspil til den siddende regering – det var jo et alvorligt spørgsmål, som ingen syntes at der skulle laves politisk plad på, derfor det brede flertal – at det er en total forvanskning af denne problemstilling at påstå, at det, vi diskuterer, er en livsvarig opholdstilladelse. Det er ikke os, der tager stilling til det, for det hverken kan eller skal Folketinget. Det skal de dertil indrettede asylmyndigheder, og det er kun det, der er i spil i denne sag.

(Kort bemærkning).

Helge Adam Møller (KF):

Jeg vil godt sige til indenrigsministeren, at hvis man ikke ændrer loven, bliver konsekvenserne med meget stor sikkerhed, at et antal – og sandsynligvis et stort antal – af de 20.000 eksjugoslavere, vi taler om, ender med at få et livsvarigt ophold i Danmark. Så kan ministeren sige, at det ikke er os, der bestemmer det, men det bliver konsekvenserne af den bestemmelse, som regeringen og et flertal i Folketinget traf i foråret.